

Sygn. akt II K 468/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 09 listopada 2016 r.

Sąd Rejonowy w Złotoryi II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSR Michał Misiak
Protokolant:	Anna Rogalska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej-----

po rozpoznaniu w dniu 09 listopada 2016 r. w Złotoryi

sprawy

M. A.

urodz. (...) w Z.

syna Z. i I. z d. K.

oskarżonego o to, że:

I w okresie od 05 sierpnia 2016 roku do 10 sierpnia 2016 roku w C. rejonu (...) dokonał kradzieży z włamaniem na szkodę W. N. poprzez otwarcie w nieustalony sposób kłódki zabezpieczającej drzwi wejściowe od pomieszczenia piwnicznego dostał się do jego wnętrza skąd dokonał zaboru w celu przywłaszczenia roweru marki (...) koloru białego o nr (...) o wartości 1669,00 zł oraz roweru marki (...) koloru niebieskiego o wartości 1600,00 zł w wyniku czego powstały straty łączne na kwotę 3269,00 zł na szkodę W. N.

to jest o czyn z art. 279§1 kk

II w okresie od 05 sierpnia 2016 roku do 08 sierpnia 2016 roku w C. rejonu (...) dokonał kradzieży z włamaniem na szkodę S. M. poprzez otwarcie w nieustalony sposób kłódki zabezpieczającej drzwi wejściowe od pomieszczenia piwnicznego dostał się do jego wnętrza skąd dokonał zaboru w celu przywłaszczenia roweru marki (...) koloru czerwonego o wartości 500,00 zł czym działał na szkodę S. M.

to jest o czyn z art. 279§1 kk

I uznaje oskarżonego M. A. za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów, opisanych w części wstępnej wyroku, stanowiących występki z art. 279§1 kk, z tym ustaleniem, iż do piwnic dostał się podważając kłódki kombinerkami, wartość roweru z pkt II aktu oskarżenia wynosi 599 złotych, a oskarżony czynów tych dopuścił się w warunkach ciągu przestępstw wskazanego w art. 91§1 kk i za to na podstawie art. 279§1 kk w zw. z art. 91§1 kk skazuje go na karę 1 (jeden) roku pozbawienia wolności;

II na podstawie art. 46§1 kk orzeka wobec oskarżonego obowiązek naprawienia szkody wynikającej z czynu z pkt I części wstępnej wyroku w całości przez uiszczenie na rzecz W. N. kwoty (...) (tysiąc sześćset sześćdziesiąt dziewięć) złotych;

III na podstawie art. 46§1 kk orzeka wobec oskarżonego obowiązek naprawienia szkody wynikającej z czynu z pkt II części wstępnej wyroku w całości przez uiszczenie na rzecz S. M. kwoty 599 (pięćset dziewięćdziesiąt dziewięć) złotych;

IV na podstawie art. 45§1 kk orzeka wobec oskarżonego przepadek równowartości korzyści majątkowej uzyskanej z przestępstw w wysokości 450 (czteryście pięćdziesiąt) złotych;

V na podstawie art. 63§1 kk na poczet kary pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu zatrzymanie w dniach 11.08.2016 r. godz. 14:00 – 12.08.2016 r. godz. 14:00 co stanowi jeden dzień pozbawienia wolności;

VI na podstawie art. 624§1 kpk i art. 17 ustawy o opłatach w sprawach karnych zwalnia oskarżonego z kosztów sądowych i nie wymierza mu opłaty.

Sygn. akt II K 468/16

UZASADNIENIE

(Stosownie do treści art. 423§1a kpk, z uwagi na złożenie wniosku o uzasadnienie wyroku jedynie w części dotyczącej rozstrzygnięcia o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd ograniczył uzasadnienie do tychże kwestii, pozostałe zagadnienia traktując lakonicznie)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny sprawy:

W okresie pomiędzy 05 sierpnia 2016 r. a 10 sierpnia 2016 r. w C., M. A. dokonał dwóch kradzieży z włamaniem w ten sposób, że kombinerkami podważył kłódki i zabrał:

- z piwnicy W. N. dwa rowery (...), jeden o wartości 1669 złotych, drugi o wartości 1600 złotych, przy czym M. A. sprzedał rower o wartości 1669 złotych za 250 złotych (rower o wartości 1600 złotych został zwrócony W. N.),

- z piwnicy S. M. rower o wartości 599 złotych, przy czym M. A. sprzedał ten rower za 200 złotych.

Dowód: wyjaśnienia oskarżonego M. A. – k. 23, 43,

zeznania świadka W. N. – k. 66,

zeznania świadka S. M. – k. 66-67,

protokoły oględzin z mat. fot. – k. 6-10, 29-32, 33-36,

protokoły przeszukania – k. 15-18.

M. A. ma obecnie 27 lat, ma wykształcenie podstawowe, nie ma zawodu, jest elektromechanikiem, jest żonaty i ma jedno dziecko, ale nie ma nikogo na utrzymaniu, uzyskuje dochody z prac dorywczych w wysokości około 1000 złotych miesięcznie, nie leczył się psychiatrycznie ani odwykowo. Był karany za czyny z art. 286§1 kk i art. 279§1 kk, odbywał karę pozbawienia wolności.

Dowód: wyjaśnienia oskarżonego – k. 23,

karta karna – 23,

odpis wyroku – k. 50.

M. A. przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów. Pokrzywdzony W. N. złożył wniosek o naprawienie szkody w wysokości 1699 złotych, a pokrzywdzona S. M. w wysokości 599 złotych.

Sąd zważył, co następuje:

Wina i sprawstwo oskarżonego nie budziły wątpliwości sądu.

Sąd uznał wyjaśnienia oskarżonego za wiarygodne. Zostały one potwierdzone dowodami z zeznań świadków W. N. i S. M., a także pozostałymi wymienionymi wyżej dowodami. Sąd ustalił, odmiennie niż wynikało to z treści zarzutów, iż oskarżony dostawał się do piwnic, podważając kłódki kombinerkami, tak bowiem wskazał w swoich wyjaśnieniach, a świadkowie potwierdzili, iż kłódki nosiły ślady uderzenia w nie. Ponadto, sąd ustalił, iż wartość roweru, skradzionego S. M., wynosiła 599 złotych, skoro za taką kwotę kupiła go rok przed kradzieżą, a prawie nim nie jeździła.

Wątpliwości nie budziła także kwestia kwalifikacji prawnej zachowań oskarżonego. Niewątpliwie, zachowania oskarżonego wypełniły znamiona ustawowe kradzieży z włamaniem, gdyż oskarżony umyślnie zabrał cudze rzeczy ruchome w celu przywłaszczenia, po tym jak pokonał zabezpieczenie drzwi do pomieszczeń, w którym rzeczy te znajdowały się.

Nie budziło wątpliwości, że oskarżony popełnił oba czyny zabronione w warunkach ciągu przestępstw, opisanego w art. 91§1 kk, gdyż wykorzystał do obu czynów tę samą, niemal identyczną, sposobność, dokonał ich w krótkich odstępach czasu.

Zgodnie z art. 279§1 kk w zw. z art. 91§1 kk, sąd mógł wymierzyć oskarżonemu karę pozbawienia wolności od roku do lat piętnastu.

Wymierzając oskarżonemu, sąd, stosownie do treści art. 53 kk, wziął pod uwagę przede wszystkim stopień winy i społecznej szkodliwości jego czynów, który uznał za sytuujące się na poziomie średnim. Oskarżony włamywał się bowiem do piwnic, a zatem pomieszczeń niezamieszkiwanych, zabrał stamtąd rzeczy o wartości niezbyt wysokiej, ale, patrząc na ich łączną wartość (prawie 4 tysiące złotych), również nie mogącej zostać uznana za niską.

Sąd miał na uwadze względy prewencji indywidualnej, mające istotne znaczenie w sytuacji karanego już za przestępstwa przeciwko mieniu oskarżonego i to oskarżonego, który odbywał już karę pozbawienia wolności (choć w wymiarze nie pozwalającym na przyjęcie recydywy podstawowej). Sąd wziął pod uwagę także względy prewencji ogólnej, nakazujące podkreślić wagę respektowania prawa własności dla prawidłowości stosunków społecznych.

Jako okoliczność łagodzącą, sąd potraktował przyznanie się oskarżonego do popełnienia zarzucanych mu czynów i opisanie ich przebiegu.

Z tych względów, na podstawie art. 279§1 kk w zw. z art. 91§1 sąd orzekł, jak w punkcie I części dyspozytywnej wyroku, uznając za sprawiedliwą karę jednego roku pozbawienia wolności.

Oskarżony był zatrzymany przez jeden dzień, stąd, stosownie do treści art. 63§1 kk, ten okres pozbawienia wolności sąd zaliczył na poczet orzeczonej wobec niego kary pozbawienia wolności, o czym orzeczono w punkcie V wyroku.

Jako, że pokrzywdzeni złożyli wnioski o naprawienie szkody, sąd stosownie do treści art. 46§1 kk orzekł o naprawieniu szkody w całości (W. N. poniósł szkodę w wysokości 1669 złotych, gdyż odzyskał drugi skradziony rower) i orzekł, jak w punktach II i III części dyspozytywnej wyroku.

Oskarżony, na skutek popełnienia czynów zabronionych, uzyskał w sposób bezpośredni korzyść majątkową o łącznej wartości 3868 złotych (łączna wartość trzech skradzionych rowerów), a pośrednio, z powodu zbycia dwóch rowerów, korzyść majątkową w łącznej kwocie 450 złotych, którą następnie rozporządził i obecnie nie dysponuje tymi pieniędzmi.

W ocenie sądu, równowartość korzyści majątkowej, uzyskanej przez oskarżonego w sposób pośredni z popełnionych przez niego przestępstw, winna zostać objęta przepadkiem.

Zgodnie bowiem z art. 45§1 kk, jeżeli sprawca osiągnął z popełnienia przestępstwa, chociażby pośrednio, korzyść majątkową niepodlegającą przepadkowi przedmiotów wymienionych w art. 44§1 lub §6 kk, sąd orzeka przepadek takiej korzyści lub jej równowartości. Przepadku nie orzeka się w całości lub w części, jeżeli korzyść lub jej równowartość podlega zwrotowi pokrzywdzonemu lub innemu podmiotowi.

Odróżnić zatem należy korzyść majątkową, uzyskaną bezpośrednio z przestępstwa (w niniejszej sprawie łączna wartość rowerów skradzionych tj. 3868 złotych), od korzyści majątkowej, uzyskanej pośrednio (w niniejszej sprawie kwota 450 złotych, uzyskana przez oskarżonego ze zbycia rowerów).

Jak to wyżej wspomniano, pokrzywdzony W. N. odzyskał jeden rower, w zakresie drugiego roweru oskarżony został zobowiązany do naprawienia szkody, podobnie w zakresie roweru skradzionego S. M..

Brak było zatem podstaw do obejmowania przepadkiem korzyści (czy jej równowartości) majątkowej bezpośrednio uzyskanej z przestępstwa, skoro podlegała ona zwrotowi na rzecz pokrzywdzonych.

Natomiast równowartość korzyści majątkowej, uzyskanej pośrednio przez oskarżonego, winna zostać objęta przepadkiem, skoro korzyść taką on osiągnął, a nie podlega ona zwrotowi pokrzywdzonym, skoro uzyskali oni naprawienie szkody (a w części mienie odzyskali). Rozwiązanie takie było konieczne, aby oskarżony został pozbawiony „zysku” z przestępstwa.

Stąd, na podstawie art. 45§1 kk, sąd orzekł, jak w punkcie IV części dyspozytywnej wyroku.

Mając na uwadze sytuację materialną oskarżonego, sąd uznał, iż nie jest on w stanie ponieść kosztów sądowych ani opłaty i orzekł, jak w punkcie VI wyroku.